

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2024 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Edyta Bryzgalska
Sędziowie:	Beata Tadarajczyk Adam Mitkiewicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2024 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. jako reprezentanta grupy

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Radę Ministrów reprezentowaną przez Prezesa Rady Ministrów, Ministra Zdrowia oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji

o ustalenie

postanawia

- ustalić jako statio fisci Skarbu Państwa - Prezesa Rady Ministrów, Ministra Zdrowia oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji
- rozpoznać sprawę w postępowaniu grupowym.

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 18 stycznia 2024 r.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. działając jako reprezentant grupy na podstawie art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym wniosła o ustalenie, że pozwany Skarb Państwa reprezentowany przez: Radę Ministrów reprezentowaną przez Prezesa Rady Ministrów, Ministra Zdrowia, oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji jest względem członków grupy zobowiązany do zapłaty odszkodowania tytułem naprawienia szkody obejmującej straty, które ponieśli oraz korzyści, które mogliby osiągnąć, gdyby im szkody nie wyrządzono, wyrządzonej przez:

I. niezgodne z prawem działanie przy wykonywaniu władzy publicznej polegające na wydaniu aktów normatywnych w postaci:

- rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego (Dz. U. z 2020 r. poz. 433), zmienionego następnie:

i. rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 14 marca 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego (Dz. U. z 2020 r. poz. 441),

ii. rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 16 marca 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego (Dz. U. z 2020 r. poz. 461),

(...). rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 18 marca 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego (Dz. U. z 2020 r. poz. 478);

1) rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 491), zmienionego następnie:

i. rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 24 marca 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 522),

ii. rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 25 marca 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 531),

(...). rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 31 marca 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 565);

2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 566), zmienionego następnie:

i. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 577),

ii. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 624);

3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 658), zmienionego następnie:

i. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 673),

ii. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 674);

4) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 kwietnia 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku

z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 697), zmienionego następnie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 750);

5) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 792), zmienionego następnie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 maja 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 820);

6) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 878), zmienionego następnie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 maja 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 904);

7) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 964), zmienionego następnie:

i. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 maja 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 966),

ii. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 991),

(...). rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1006),

iv. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1031);

8) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1066), zmienionego następnie:

i. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1161),

ii. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 lipca 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1182),

(...). rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 lipca 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1292);

9) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1356), zmienionego następnie:

i. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 sierpnia 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1393),

ii. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1425),

(...). rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1484),

iv. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 września 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1505),

v. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 września 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1535),

vi. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1573),

vii. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 września 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1614),

viii. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 września 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1654),

ix. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 września 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1687);

10) rozporządzenia (Rady Ministrów z dnia 9 października 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1758), zmienionego następnie:

i. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 października 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1797),

ii. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 października 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1829),

(...). rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 października 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1871),

iv. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 października 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1917),

v. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 listopada 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1931),

vi. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 6 listopada 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 1972);

11) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2017),

z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2091);

12) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku

z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2132);

13) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku

z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2316), zmienionego następnie:

i. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2353);

ii. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2020 r. poz. 2430);

(...) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 stycznia 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 12);

iv. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 stycznia 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 91),

v. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 stycznia 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 153),

vi. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 207),

vii. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 lutego 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 253),

viii. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 lutego 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 267);

ix. rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 lutego 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 336);

14) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 367), zmienionym następnie:

i) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 marca 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 415);

ii) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 marca 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 436);

(...) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 marca 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 446);

15) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 512), zmienionego następnie:

i) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 25 marca 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 546);

ii) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 marca 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, zakazów i nakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 617);

(...) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, zakazów i nakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 617);

iv) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, zakazów i nakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 654);

v) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, zakazów i nakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 683);

vi) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, zakazów i nakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 700);

vii) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 kwietnia 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, zakazów i nakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 729);

viii) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, zakazów i nakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 748);

ix) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, zakazów i nakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 814);

x) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 maja 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, zakazów i nakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 852);

16) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 861), zmienionego następnie:

i) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 maja 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 879);

ii) rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 maja 2021 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 905);

II. niezgodne z prawem zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej polegające na:

1) nie wydaniu przez Radę Ministrów aktu normatywnego, którego obowiązek wydania przewiduje przepis prawa, tj. rozporządzenia Rady Ministrów wprowadzającego, w związku z epidemią COVID-19, stan nadzwyczajny – stan klęski żywiołowej, o którym mowa w art. 228 ust. 1 i 2 i art. 232 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.,

2) zaniechaniu przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji inicjatywy opracowania polityki Rządu dotyczącej wprowadzenia, w związku z epidemią COVID-19, stanu nadzwyczajnego – stanu klęski żywiołowej i zaniechaniu przedłożenia projektu aktu normatywnego na posiedzenie Rady Ministrów dotyczącego wprowadzenia stanu nadzwyczajnego – stanu klęski żywiołowej, o którym mowa w art. 228 ust. 1 i 2 i art. 232 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

W uzasadnieniu pozwu powód jako reprezentant grupy 279 przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą z tej samej branży ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 56.0 (działalność usługowa związana z żywnością) wskazał, że na skutek wydania wymienionych wyżej aktów prawnych, a także zaniechania podjęcia wskazanych wyżej działań doznał szkody.

Powód podniósł, że wskazane przez niego akty prawne wprowadzające ograniczenia polegające na całkowitym zakazie prowadzenia działalności, w tym m.in.:

1) polegającej na przygotowywaniu i podawaniu posiłków i napojów gościom siedzącym przy stołach lub gościom dokonującym własnego wyboru potraw z wystawionego menu, spożywanych na miejscu (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.10.A) z wyłączeniem realizacji usług polegających na przygotowywaniu i podawaniu żywności na wynos lub jej przygotowywaniu i dostarczaniu oraz działalności restauracyjnej lub barowej prowadzonej w środkach transportu, wykonywanej przez oddzielne jednostki,

2) związanej z konsumpcją i podawaniem napojów (ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w podklasie 56.30)

zostały wydane niezgodnie z prawem. Rozporządzenia zostały bowiem wydane na podstawie nieprawidłowo skonstruowanej delegacji ustawowej, a ponadto wykraczały poza zakres materii, która może być uregulowana rozporządzeniem. W przepisach art. 46a i 46b ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych nie wprowadzono bowiem w wymagany i dopuszczalny prawem sposób ograniczeń w zakresie korzystania z praw lub wolności jednostki poprzez przyjęcie stosownych, merytorycznych rozwiązań ustawowych przewidujących takie ograniczenia wraz z możliwością doprecyzowania jedynie zagadnień technicznych na poziomie rozporządzenia. Niezachowanie formy ustawy dla wprowadzanych zakazów i ograniczeń w korzystaniu z konstytucyjnych praw i wolności należy uznać za działanie bezprawne. Zdaniem reprezentanta grupy bezprawności nie uchyla fakt wprowadzenia do ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych specjalnej regulacji w art. 46a i 46b, na podstawie których Rada Ministrów wydała przedmiotowe rozporządzenia. Nadto żaden z przepisów art. 46a i 46b wskazanej ustawy, nie zawierał umocowania do ustanowienia przez Ministra Zdrowia i Radę Ministrów w rozporządzeniu zakazu prowadzenia działalności gospodarczej. Umożliwił jedynie wprowadzenie czasowych ograniczeń w tym zakresie. Bezprawność działań Ministra Zdrowia i Rady Ministrów polegała również na stanowieniu prawa w sposób sprzeczny z art. 2 Konstytucji RP. Ograniczenia, nakazy i zakazy zmieniały się dynamicznie a sytuacja prawna w kraju była bardzo niepewna. Wprowadzonym przez Ministra Zdrowia i Radę Ministrów zmianom towarzyszył chaos informacyjny ze strony organów polegający bądź na braku wcześniejszych informacji o planowanych zmianach, zbyt późnym przekazywaniu opinii publicznej informacji, uniemożliwiającym odpowiednie przygotowanie się poszczególnych sektorów gospodarki na zmiany, czy przekazywaniu przez organy wprowadzającej w błąd interpretacji przepisów. Zdaniem reprezentanta grupy nakładanie ograniczeń w zakresie podstawowych wolności i praw człowieka i obywatela powinno odbywać się na podstawie prawidłowo stanowionego prawa, w szczególności zgodnie z podstawowymi zasadami wyrażonymi w Konstytucji RP. W demokratycznym państwie prawa opartym na wolności gospodarczej, niedopuszczalna jest sytuacja, w której daną kategorię przedsiębiorców przez kilkunastomiesięczny okres pozbawia się bezwzględnie możliwości prowadzenia działalności gospodarczej. Strona powodowa wskazała też, że zakazy i istotne ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej powinny być powiązane z adekwatną pomocą dla poszkodowanych, której w rzeczywistości zabrakło.

Reprezentant grupy wskazał, że wszystkie wymienione wyżej regulacje wprowadzały rozwiązania daleko wykraczające poza zwykłe środki konstytucyjne, zmieniły zasady działania organów władzy i w ekstremalny sposób ograniczyły podstawowe wolności i prawa człowieka, tj. w sposób naruszający istotę praw i wolności, w tym w szczególności zasadę wolności gospodarczej wyrażoną w art. 20 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

W ocenie powodów zakazy i ograniczenia wprowadzone rozporządzeniami Ministra Zdrowia i Rady Ministrów naruszają podstawowe zasady legislacyjne, zostały wprowadzone w sposób bezprawny, tj. naruszający istotę praw i wolności konstytucyjnych, co

w konsekwencji rodzi odpowiedzialność odszkodowawczą Skarbu Państwa za bezprawne działania władzy publicznej wywołujące szkodę wśród przedsiębiorców. Zastosowanie środków przekraczających zwykle środki konstytucyjne jest bowiem możliwe wyłącznie

w przypadku wprowadzenia odpowiedniego stanu nadzwyczajnego: stanu wojennego, stanu wyjątkowego lub stanu klęski żywiołowej, co wynika z art. 228 ust. 1 Konstytucji RP, który nie został formalnie wprowadzony.

W ocenie strony powodowej przesądzenie odpowiedzialności Skarbu Państwa za niezgodne z prawem działanie przy wykonywaniu władzy publicznej polegające na wydaniu niezgodnych z prawem rozporządzeń nie jest uzależnione od wydania przez Trybunał Konstytucyjny wyroku stwierdzającego niezgodność z Konstytucją i/lub ustawami rozporządzeń Ministra Zdrowia oraz Rady Ministrów. Wynika przede wszystkim z braku kompetencji Trybunału Konstytucyjnego do orzekania w sprawie przedmiotowych rozporządzeń, a także z faktu, że kontrolę taką mogą – a w tym stanie faktycznym i prawnym powinny – przeprowadzić sądy cywilne sprawując tzw. rozproszoną kontrolę konstytucyjną. Uprawnienie sądów do jej sprawowania wynika z art. 8, art. 178 ust. 1 i art. 193 Konstytucji. Przepis art. 417¹ § 1 k.c. wskazuje, że niezgodność aktu z Konstytucją powinna być stwierdzona we właściwym postępowaniu. Przepis nie uzależnia zatem wprost żądania naprawienia szkody po uprzednim stwierdzeniu niezgodności aktu z prawem przez Trybunał Konstytucyjny.

Reprezentant grupy wskazał, że zostały spełnione przesłanki z art. 1 ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu grupowym. Powództwo wytoczyła bowiem grupa ponad 9 powodów prowadzących działalność gospodarczą w tej samej branży tj. branży gastronomicznej. Ich roszczenia mają charakter jednorodny albowiem wszyscy członkowie grupy żądają ustalenia odpowiedzialności Skarbu Państwa za te same zdarzenia, które w ich ocenie są źródłem poniesionej przez każdego z nich szkody, i wszyscy członkowie grupy zachowują przeciwko Skarbowi Państwa roszczenie majątkowe – roszczenie pieniężne, tj. roszczenie o zapłatę odszkodowania. Roszczenia powodów są oparte na tej samej lub takiej samej podstawie faktycznej, gdyż:

- wszyscy członkowie grupy domagają się ustalenia, że Skarb Państwa jest zobowiązany do naprawienia członkom grupy wyrządzonej im szkody wynikającej z niezgodnego z prawem działania przy wykonywaniu władzy publicznej oraz z niezgodnego z prawem zaniechania przy wykonywaniu władzy publicznej,
- żądanie wszystkich członków grupy odnosi się do zachowań *stationes fisci* Skarbu Państwa, które dopuściły się w związku i w czasie epidemii COVID-19,
- roszczenia wszystkich członków grupy powstały w związku z dokładnie tymi samymi okolicznościami, tj. wydaniem tych samych aktów normatywnych i tymi samymi zaniechaniami ze sfery władztwa publicznego,
- wszyscy członkowie grupy byli objęci nakazami, zakazami i ograniczeniami wprowadzonymi rozporządzeniami Ministra Zdrowia i Rady Ministrów
– zakazy, nakazy i ograniczenia miały charakter powszechny. Rozporządzenia swoim zakresem obejmowały lub dotyczyły wszystkich osób przebywających na terenie RP, a także przedsiębiorców mających siedzibę w RP (przepisy nie zawierały żadnych wyłączeń podmiotowych). Wszyscy członkowie grupy są zaś przedsiębiorcami posiadającymi siedzibę w Polsce i są wpisani do właściwego polskiego rejestru przedsiębiorców lub ewidencji i na terenie Polski prowadzą działalność gospodarczą,
- roszczenia członków grupy dotyczą szkód wyrządzonych przez *stationes fisci* Skarbu Państwa w tym samym okresie, tj. od dnia 13 marca 2020 r. do dnia 17 maja 2020 r. a następnie od 24 października 2020 r. do 27 maja 2021 r. (czas obowiązywania rozporządzeń wymienionych w *petitum* pozwu, wspólny dla rozporządzeń Ministra Zdrowia oraz rozporządzeń Rady Ministrów);
- wszystkich członków grupy łączy fakt, że każdy z nich prowadzi działalność gospodarczą o analogicznym charakterze, tj. jest przedsiębiorcą z branży gastronomicznej,

- faktycznym zakazem prowadzenia działalności gospodarczej był objęty każdy członek grupy, wskutek czego każdy członek grupy poniósł szkodę,
- wszyscy członkowie grupy zostali dotknięci skutkami zaniechania, a mianowicie nie podjęcia wymaganych prawem działań z zakresu formalnego wprowadzenia stanu klęski żywiołowej. Żaden z członków grupy nie uzyskał odszkodowania w trybie ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela, pomimo poniesienia szkody z tytułu wprowadzenia zakazów, nakazów i ograniczeń charakterystycznych dla stanów nadzwyczajnych,
- stanoes fisci Skarbu Państwa postąpiły bezprawnie w stosunku do każdego z członków grupy reprezentowanej przez powoda w taki sam sposób – bezprawność względem każdego członka grupy polegała na tym, że stanoes fisci Skarbu Państwa wprowadziły zakazy prowadzenia przez nich działalności gospodarczej, a ponadto zaniechały podjęcia działań mających na celu wprowadzenie stanu nadzwyczajnego – stanu klęski żywiołowej.

W odpowiedzi na pozew, odnosząc się do możliwości rozpoznania niniejszej sprawy w postępowaniu grupowym, pozwany Skarb Państwa wniósł o odrzucenie pozwu z uwagi na brak tożsamości podstawy faktycznej dochodzonych roszczeń. W ocenie Skarbu Państwa członków grupy, którzy wystąpili z żądaniem objętym pozwem, nie łączy ta sama lub taka sama podstawa faktyczna. Dochodzone roszczenia są wywodzone z tego samego rzekomo zdarzenia sprawczego, tj. wydania aktów prawnych i zaniechanie wprowadzenia jednego ze stanów nadzwyczajnych. Wskazana okoliczność jest jednak niewystarczająca dla rozpoznania sprawy w postępowaniu grupowym, gdyż wymóg tej samej lub takiej samej podstawy faktycznej jest rozumiany jako wymóg „aby po ustaleniu składu grupy [...] możliwe było łączne orzekanie

i rozstrzygnięcie o wszystkich roszczeniach objętych postępowaniem. Chodzi zatem o osiągnięcie w miarę możliwości takiego stanu rzeczy, w którym kwestie objęte kognicją sądu po ustaleniu składu grupy, z uwzględnieniem ewentualnych podgrup, będą jednakowe (wspólne) w odniesieniu do wszystkich jej członków. Zdaniem pozwanego jako niewystarczająca należy ocenić więź istniejącą między poszczególnymi członkami grupy przejawiającą się w dochodzeniu roszczenia odszkodowawczego z tytułu tego samego domniemanego zdarzenia sprawczego, gdyż mając na względzie, że zasadniczym zdarzeniem stanowiącym podstawę faktyczną żądania jest wydanie rozporządzeń, można by stwierdzić, że każda osoba, która objęta jest opisywanymi w pozwie ograniczeniami (niezależnie od branży), może przystąpić do przedmiotowego postępowania. Rozporządzenia miały charakter powszechnie obowiązujący, a zatem swoim zakresem nie miały zamkniętego katalogu adresatów. W ocenie pozwanego odmiennosc warunków prowadzenia działalności gospodarczej przez członków grupy i ich zakres, podlegają odrębnej analizie względem każdego z członków grupy. W konsekwencji roszczenia nie mogą być uznane za oparte na tej samej lub jednakowej podstawie faktycznej.

Pozwany wskazał też, że nie jest właściwą podstawą faktyczną sam fakt wydania rozporządzenia przez właściwy organ. Podstawą faktyczną może być konkretne zdarzenie w odniesieniu do konkretnej osoby znajdującej się w konkretnej sytuacji. Każde ze szczegółowych zdarzeń opisanych w pozwie, ma całkowicie odrębny charakter i odrębne konsekwencje dla poszczególnych członków. Nie każdego członka grupy dane zdarzenie dotyczy i nie są one, wbrew twierdzeniom strony powodowej, jednakowe. W konsekwencji zdaniem pozwanego brak jest łączności wewnętrznej roszczeń członków grupy oraz jedności zdarzenia, które mogłoby wyrządzić szkodę. Dodatkowo nie ma tu sytuacji, w której wydanie rozporządzeń dotyczyło członków w tym samym stopniu.

Sąd zważył, co następuje.

Przesłanki rozpoznania sprawy w postępowaniu grupowym reguluje art. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 446), zwanej dalej ustawą. Zgodnie z art. 1 ust. 1 i 2 ustawy postępowanie grupowe może być przeprowadzone w sprawach cywilnych, w których są dochodzone roszczenia jednego rodzaju, przez co najmniej 10 osób, oparte na tej samej lub takiej samej podstawie faktycznej, m.in. z tytułu czynów niedozwolonych. Stosownie do treści art. 10 ust. 1 ustawy po wysłuchaniu

stron sąd rozstrzyga o dopuszczalności postępowania grupowego. Sąd odrzuca pozew, jeżeli sprawa nie podlega rozpoznaniu w postępowaniu grupowym. W przeciwnym przypadku sąd wydaje postanowienie o rozpoznaniu sprawy w postępowaniu grupowym.

Z niniejszym pozwem wystąpiła grupa 279 przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w tej samej branży, tj. w branży gastronomicznej ujętej w Polskiej Klasyfikacji Działalności w dziale 56.0. Nie ulega wątpliwości, że skierowane przeciwko pozwanemu roszczenie ma charakter cywilny i podlega rozpoznaniu w postępowaniu sądowym przez sąd cywilny (art. 1, art. 2 § 1 k.p.c.). Roszczenie ma charakter jednorodny albowiem wszyscy członkowie grupy żądają ustalenia odpowiedzialności Skarbu Państwa za te same zdarzenia, które w ich ocenie są źródłem poniesionej przez każdego z nich szkody. Wszyscy członkowie grupy zachowują przeciwko Skarbowi Państwa roszczenie majątkowe – roszczenie pieniężne, tj. roszczenie o zapłatę odszkodowania. Zgodnie zaś z art. 2 ust. 3 ustawy, w sprawach o roszczenia pieniężne powództwo może ograniczać się do żądania ustalenia odpowiedzialności pozwanego za określone zdarzenie lub zdarzenia, a powód nie jest obowiązany wykazywać interesu prawnego w ustaleniu.

Roszczenia powodów są oparte na tej samej podstawie faktycznej, gdyż:

- wszyscy członkowie grupy domagają się ustalenia, że Skarb Państwa jest zobowiązany do naprawienia członkom grupy wyrządzonej im szkody wynikającej z niezgodnego z prawem działania przy wykonywaniu władzy publicznej oraz z niezgodnego z prawem zaniechania przy wykonywaniu władzy publicznej,
- żądanie wszystkich członków grupy odnosi się do zachowań *stationes fisci* Skarbu Państwa, które dopuściły się w związku i w czasie epidemii COVID-19,
- roszczenia wszystkich członków grupy powstały w związku z dokładnie tymi samymi okolicznościami, tj. wydaniem tych samych aktów normatywnych i tymi samymi zaniechaniami ze sfery władztwa publicznego,
- wszyscy członkowie grupy byli objęci nakazami, zakazami i ograniczeniami wprowadzonymi rozporządzeniami Ministra Zdrowia i Rady Ministrów – zakazy, nakazy i ograniczenia miały charakter powszechny i obowiązywały na całym terytorium RP, a przepisy nie zawierały żadnych wyłączeń podmiotowych. Wszyscy członkowie grupy są przedsiębiorcami posiadającymi siedzibę w Polsce i są wpisani do właściwego polskiego rejestru przedsiębiorców lub ewidencji i na terenie Polski prowadzą działalność gospodarczą,
- roszczenia członków grupy dotyczą szkód wyrządzonych przez *stationes fisci* Skarbu Państwa w tym samym okresie, tj. od dnia 13 marca 2020 r. do dnia 17 maja 2020 r., a następnie od dnia 24 października 2020 r. do dnia 27 maja 2021 r. (czas obowiązywania rozporządzeń wymienionych w pozwie),
- wszystkich członków grupy łączy fakt, że każdy z nich prowadzi działalność gospodarczą o analogicznym charakterze, tj. jest przedsiębiorcą z branży gastronomicznej,
- faktycznym zakazem prowadzenia działalności gospodarczej był objęty każdy członek grupy, wskutek czego każdy członek grupy poniósł szkodę,
- wszyscy członkowie grupy zostali dotknięci skutkami zaniechania, a mianowicie nie podjęcia wymaganych prawem działań z zakresu formalnego wprowadzenia stanu klęski żywiołowej. Żaden z członków grupy nie uzyskał odszkodowania w trybie ustawy z dnia 22 listopada 2002 r. o wyrównywaniu strat majątkowych wynikających z ograniczenia w czasie stanu nadzwyczajnego wolności i praw człowieka i obywatela, pomimo poniesienia szkody z tytułu wprowadzenia zakazów, nakazów i ograniczeń charakterystycznych dla stanów nadzwyczajnych,
- *stationes fisci* Skarbu Państwa postąpiły bezprawnie w stosunku do każdego z członków grupy reprezentowanej przez powoda w taki sam sposób – bezprawność względem każdego członka grupy polegała na tym, że *stationes*

fisci Skarbu Państwa wprowadziły zakazy prowadzenia przez nich działalności gospodarczej, a ponadto zaniechały podjęcia działań mających na celu wprowadzenie stanu nadzwyczajnego – stanu klęski żywiołowej.

W orzecznictwie wskazuje się, że roszczenia oparte na jednakowej podstawie faktycznej to roszczenia, których podstawę stanowi taka sama podstawa faktyczna (przesłanka sensu stricto) lub roszczenia, których istotne okoliczności faktyczne są wspólne (przesłanka sensu largo). Rozpoznaniu roszczenia w postępowaniu grupowym nie stoi na przeszkodzie fakt, że istnieją nieznaczne różnice pomiędzy indywidualnymi podstawami roszczeń, jeżeli istotne okoliczności faktyczne uzasadniają żądanie wspólne dla wszystkich roszczeń (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 14 maja 2013 r., sygn. akt I ACz 464/13, Legalis). Co za tym idzie, roszczenia członków grupy należy zakwalifikować, jako oparte na tej samej podstawie faktycznej, nawet gdy pomiędzy podstawami roszczeń poszczególnych członków występują pewne nieznaczne różnice. Pewne indywidualne odmienności są więc dopuszczalne w postępowaniu grupowym.

W niniejszej sprawie wszyscy członkowie grupy upatrują źródła szkody w dokładnie tych samych działaniach i zaniechaniach Skarbu Państwa. Źródło szkody pozostaje zatem tożsame niezależnie od branży czy sektora gospodarki, w ramach których funkcjonują poszkodowani. Zważywszy na fakt, że współczesna gospodarka rynkowa tworzy sieć tzw. naczyń powiązanych, jak również to, że szereg przepisów rozporządzenia miał ogólny charakter (np. zakaz spotkań, zakaz przemieszczenia, zakaz prowadzenia działalności rozrywkowej, sportowej i rekreacyjnej), to ten sam przepis może wywoływać szkodę u przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w różnych dziedzinach. Rację ma zatem strona powodowa, że członkiem grupy może być każdy kto był adresatem norm prawnych zawartych w aktach prawnych wymienionych w pozwie. Strona powodowa zdecydowała się ograniczyć grupę wyłącznie do mających siedzibę w Polsce przedsiębiorców z branży gastronomicznej z uwagi na łatwiejsze określenie mechanizmu powstania i charakteru szkody wynikłej z działań i zaniechań Skarbu Państwa. Takie zawężenie jest dopuszczalne. Nie ma natomiast żadnych przeciwwskazań natury prawnej, aby w jednej grupie wystąpili przedsiębiorcy, których przedmiot działalności jest różny, ale wywodzący szkodę z wprowadzenia tych samych albo takich samych (podobnych) zakazów, nakazów i ograniczeń.

Warto również wskazać, że przedmiotem żądania w niniejszej sprawie jest jedynie ustalenie odpowiedzialności Skarbu Państwa, a nie żądanie zapłaty. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 28 stycznia 2015 r. sygn. akt I CSK 533/14, jednoznacznie wskazał, że jeżeli powództwo ogranicza się do żądania ustalenia odpowiedzialności pozwanego (art. 2 ust. 3 ustawy), to o dopuszczalności postępowania grupowego na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy decyduje kwalifikacja prawna roszczenia, którego członkowie grupy zamierzają dochodzić w późniejszych procesach, z wykorzystaniem prejudykatu uzyskanego w postępowaniu grupowym. Jeżeli takie roszczenie mieści się w zakresie przedmiotowym ustawy określonym w art. 1 ust. 2 ustawy, dopuszczalne jest postępowanie grupowe o ustalenie odpowiedzialności pozwanego. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że ustalenie odpowiedzialności pozwanego na podstawie art. 2 ust. 3 ustawy nie jest równoznaczne z „uznaniem roszczenia za usprawiedliwione w zasadzie” w rozumieniu art. 318 k.p.c. i przez to nie wymaga zbadania odrębnie dla każdego z członków grupy, wszystkich indywidualnych przesłanek roszczenia. Podzielić też należy argumentację Sądu Najwyższego, że skoro żądanie o ustalenie odpowiedzialności nie jest tym samym co żądanie zasądzenia świadczenia, to sąd musi mieć na uwadze odmienności między tymi roszczeniami i mając je na względzie oceniać, czy spełnione są warunki do rozpoznania powództwa w postępowaniu grupowym. Jeżeli okoliczności dotyczące szkody są zaś na tyle zróżnicowane, że ich ocena w postępowaniu grupowym byłaby niecelowa, za wystarczające należy wówczas uznać prawdopodobieństwo, że szkoda taka wystąpiła. Okoliczność, że indywidualne roszczenia o zasądzenie „będą wymagały badania indywidualnych okoliczności faktycznych właściwych poszczególnym członkom grupy, nie ma znaczenia dla oceny przesłanki tożsamości czy jednorodności roszczenia, przewidzianej w art. 1 ust. 1 ustawy. Postępowanie grupowe jest dopuszczalne także wtedy, gdy przesłanka wystąpienia szkody i jej wysokości jest zależna od indywidualnych okoliczności faktycznych dotyczących poszczególnych członków grupy (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 3 czerwca 2015 r., sygn. akt VI ACz 479/15, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2015 r., sygn. akt I CSK 533/14, LEX). Tym samym nawet różnorodność indywidualnych okoliczności faktycznych właściwych poszczególnym członkom grupy (tj. związanych z wystąpieniem samej szkody, dokładny mechanizm jej powstania i jej rozmiary) nie może stanowić

przyczyny do odmowy rozpoznania pozwu w postępowaniu grupowym. Argumentacja pozwanego co do zakresu szkody poszczególnych członków grupy i związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy szkodą a wskazanymi w pozwie zdarzeniami jest chybiona i irrelevantna dla oceny dopuszczalności rozpoznania sprawy w postępowaniu grupowym.

Nie można też podzielić poglądu pozwanego, że o braku podstaw do rozpoznania sprawy w postępowaniu grupowym świadczy wielość aktów prawnych, stanowiących zdaniem strony powodowej źródło szkody, i różny zakres ich oddziaływania na poszczególnych członków grupy. Rację ma bowiem powód wskazując, że wydawanie kolejnych aktów wykonawczych oraz zaniechanie wprowadzenia stanu klęski żywiołowej stanowiły zdarzenia złożone o charakterze w zasadzie ciągłym, u podstaw których legła pandemia COVID-19.

Reasumując stwierdzić należy, że żądanie udzielenia ochrony prawnej wywiedzione w sprawie jest oparte na tej samej podstawie faktycznej i prawnej.

Zostały również spełnione wymogi formalne określone w art. 12 ustawy. Do pozwu został załączony wykaz podmiotów, które przystąpiły do grupy. Każdy z nich jest przedsiębiorcą świadczącym usługi w ramach branży gastronomicznej, posiadającym siedzibę w Polsce. Każdy z nich poniósł szkodę wskutek opisanych wyżej działań i zaniechań pozwanych, co uprawdopodobnił w złożonym oświadczeniu. W załączonych oświadczeniach o przystąpieniu do grupy, każdy z członków grupy określił swoje żądanie oraz wskazał okoliczności uzasadniające żądanie, przynależność do grupy (oświadczył o rodzaju wykonywanej przez niego działalności gospodarczej, celem uprawdopodobnienia przynależności członka do grupy), przedstawił wydruk z właściwego rejestru lub ewidencji (Krajowy Rejestr Sądowy, Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej), wskazujący m.in. na posiadany status przedsiębiorcy w okresie wystąpienia działań i zaniechań pozwanych wskazanych w petitum pozwu. Oświadczeniom tym przyznać należy walor dowodu (dokumentu prywatnego w rozumieniu art. 245 k.p.c.) wystarczającego do uprawdopodobnienia przynależności składających te oświadczenia do grupy.

Z powyższych względów na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy należało orzec o dopuszczalności postępowania grupowego.